

Skrivelse gällande punkten motverka felaktiga utbetalningar av försörjningsstöd

För Vision och Saco är detta en viktig fråga som på sikt kan komma att beröra alla våra medlemmar inom socialtjänsten. Vi har varit tydliga med att vi önskade en facklig referensgrupp i syfte att få till en tidig och fördjupad dialog i frågan.

Ska den här typen av förändring genomföras vill vi vara med och påverka hur arbetet läggs upp och följs upp.

Vi vill även framföra att våra medlemmar inom försörjningsstöd redan idag gör ett stort arbete när det gäller att utreda och bedöma människors rätt till försörjningsstöd. Försörjningsstöd utför redan, genom SSBTEK (sammansatt digital bastjänst), de kontroller som kan göras och som det finns lagligt stöd för utifrån Socialtjänstlagen. Vi ställer oss därför frågande till vilka ytterligare kontroller arbetsgivaren vill ska utföras? Finns det brister som arbetsgivaren ser bör rutiner och arbetssätt ändras men vi tror inte att en ny typ av tjänst är lösningen.

Vidare tror Vision och Saco att det finns större ekonomiska vinster att göra om staden skulle satsa pengar på den stora majoriteten sökande som har rätt till försörjningsstöd men som utan rätt stöd kommer bli kvar i ett bidragsberoende över lång tid. Denna grupp är långt större än den lilla grupp som uppbär försörjningsstöd utan att vara berättigade till det. Väljer arbetsgivaren att omfördela befintliga resurser från ordinarie verksamhet till pilotprojektet kommer detta påverka arbetsmiljön för socialsekreterarna. De skulle få en ökad arbetsbelastning och därmed inte ha möjlighet att lägga lika mycket tid på varje enskilt ärende. En tydlig strategi från socialsekreterarnas sida är att ställa krav på aktivitet och att följa upp den för att säkerställa att klienten följer planeringen. Det är därför en trolig slutsats att pilotprojektet skulle innebära en minskad möjlighet för socialsekreterarna att ställa krav på och följa upp att klienterna är arbetssökande.

Den administrativa kostnaden per utbetald bidragsmånad uppskattas uppgå till i genomsnitt drygt 2000 kr varav drygt en fjärdedel är personalkostnader (socialstyrelsen 2012a:85). Det genomsnittliga bidragsbeloppet 2011 var 7276 kr (socialstyrelsen 2012b). Det läggs med andra ord mycket pengar på att handlägga och utreda rätten till försörjningsstöd.

Det sägs att socialtjänsten ska arbeta evidensbaserat men då krävs det att även våra politiker tar till sig av och agera utifrån den forskning som finns. Det finns ingen forskning på området som styrker att en ökad kontroll skulle minska kostnaderna för försörjningsstöd. Vi kan även se att flera kommuner däribland Trelleborg och Kungsbacka har valt att helt gå bort från att granska varje enskild ansökan till att istället göra stickprov. Detta då de ser att andelen fusk är

begränsat samtidigt som det finns pengar att spara på minskade handläggningskostnader. Pengar som kan läggas på att stötta människor ut i egenförsörjning.

Vi ifrågasätter även starkt de slutsatser som dragits i tjänsteutlåtandet gällande barnperspektivet, mångfaldsperspektivet och jämställdhetsperspektivet. Detta då bedömningen av rätten till försörjningsstöd är individuell. Vi kan inte se att det finns någon risk för minskade ersättningsnivåer på grund utav en riktad brottslighet riktad mot välfärdssystemen.

Vision och Saco kräver att det innan partssamverkan tillsätts en facklig referensgrupp, samt genomförs risk och konsekvensanalyser.

Vision och Saco skulle även önska att arbetsgivaren istället för att genomföra förändringen tillsatte en arbetsgrupp som kan titta på olika alternativa lösningar för hur arbetet på Försörjningsstödsenheterna kan organiseras i framtiden.

Vision Göteborg och Saco